

Liturgie

voor de gezamenlijke avonddienst op Avondmaalszondag 16 juni 2024, in de Hervormde Kerk, aanvang 19.00 uur.

Voorganger: Ds. N.H. de Graaf
Ouderling van dienst: Germette Timmerman
Organist: Bram Jaspers

Lied: NLB 23c:1,2,3,4 en 5

1. Mijn God, mijn herder, zorgt voor mij,
wijst mij een groene streek;
daar rust ik aan een stille stroom -
en niets dat mij ontbreekt.

2. Hij geeft mijn ziel weer nieuwe kracht,
doet mij zijn wegen gaan,
de paden van gerechtigheid,
ter ere van zijn naam.

3. Al moet ik door het doodsravijn,
U gaat steeds aan mijn zij.
Ik vrees geen kwaad, uw herdersstaf
geeft steun en veiligheid.

4. Terwijl de vijand toe moet zien,
maakt U mijn tafel klaar.
U vult mijn beker, zalft mijn hoofd,
en redt mij in gevaar.

5. Uw trouw en goedheid volgen mij,
uw liefde, dag aan dag;
en wonen zal ik in Gods huis
zo lang ik leven mag.

Welkom en mededelingen

Stil gebed, Votum en Groet

Lied: NLB 148:6

6. Naam van de Heer die heilig zijt,
gezegend uw aanwezigheid.
Ver boven aarde en hemel gaat
de luister van uw hoge staat.
God is nabij en zeer verheven,
Hij doet zijn volk in ere leven.
Daarom gij schepping wijd en zijd,
verhoog de Heer en wees verblijd!

Gebed

Lezing van het avondmaalsformulier

In dankbare gehoorzaamheid aan het woord van Christus:
Doet dit tot zijn gedachtenis, willen wij nu gedenken dat Hij
door de Vader in deze wereld gezonden is, niet opdat Hij de
wereld zou veroordelen, maar opdat Hij haar zou behouden.
Hij, de goede herder, heeft zijn leven voor zijn schapen
gesteld. Hij werd gebonden, opdat Hij ons zou ontbinden. Hij
leed ontelbare smaadheden, opdat wij nimmermeer te
schande zouden worden. Hij werd onschuldig ter dood
veroordeeld, opdat wij zouden worden vrijgesproken. Hij
heeft de vloek van ons op zich geladen, opdat Hij ons met zijn
zegen vervullen zou. Hij heeft zich aan het kruishout
vernederd tot in de allerdiepste versmaadheid en angst der
hel, met lichaam en ziel, toen Hij met luide stem riep: Mijn
God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, opdat wij door
God aangenomen en nooit meer door Hem verlaten zouden
worden. En ten laatste heeft Hij in zijn offerdood het nieuwe
en eeuwige verbond der verzoening besloten, toen Hij zei:
Het is volbracht.

Opdat wij nu vast zouden geloven in zijn hartelijke liefde en
overwinnende trouw, heeft Christus ons het Avondmaal
gegeven. Daarom nam Hij in de nacht voor zijn sterven het

brood, dankte, brak het, gaf het aan zijn discipelen en zei: Neemt, eet, dit is mijn lichaam. En hij nam de drinkbeker, zei dank en sprak: drinkt allen daaruit, want dit is het bloed van mijn Verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Alzo betuigt en verzegelt ons het heilig Avondmaal, dat het eenmaal volbrachte offer van Christus de enige grond is van onze hoop. Want in zijn dood heeft Christus de toorn van God tegen de zonde weggedragen en heeft Hij ons de levendmakende Geest verworven. Door deze Geest mogen wij met Hem waarachtige gemeenschap hebben. Door dezelfde Geest worden wij ook met elkander als lidmaten van één lichaam in waarachtige broederlijke liefde verbonden, zoals de apostel spreekt: Eén brood is het, zo zijn wij velen één lichaam. Deze eenheid zullen wij niet alleen met woorden, maar ook met de daad jegens elkander bewijzen. Daarenboven mogen wij bij het aanzitten aan dit Avondmaal met groot verlangen uitzien naar de wederkomst van Jezus Christus en naar de bruiloft van het Lam in de volkomenheid van Gods Koninkrijk, wanneer God zal zijn alles in allen.

Geloofsbelijdenis

Lied: NLB 116:1 en 6

1. God heb ik lief, want die getrouwe Heer nam, toen ik riep, met toegenegen oren mijn woorden aan. Hij zal mij blijven horen en levenslang ben ik niet eenzaam meer.

6. Hoe zal ik naar geloften, toen gedaan, nu danken voor de redding van mijn leven? Ik heb de kelk van 's Heren heil geheven en noem voor heel het volk zijn grote naam.

Nodiging

Gemeenschap van brood en wijn

Zingen: Gezang 87:1 en 2

1. Wij willen God de ere geven
en maken zijn genade groot;
want wij zijn voor de zonde dood
en wat God zelf heeft afgeschreven
zal niet herleven.

2. Wij zijn met onze Heer verbonden
en door de doop Hem toegewijd.
Wij gingen midden in de tijd
in Christus dood voor onze zonde
geheel te gronde.

Dankgebed en gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: Hosea 14:2-10 en Joh. 15:1-8 (HSV)

[2] Bekeer u, Israël,
tot de HEERE, uw God,
want u bent gestruikeld door uw ongerechtigheid.

[3] Neem deze woorden met u mee,
bekeer u tot de HEERE.

Zeg tegen Hem:

Neem alle ongerechtigheid weg, neem het goede aan.
Dan zullen wij de offers van onze lippen nakomen.

[4] Assyrië zal ons niet verlossen,
op paarden zullen wij niet rijden.

Wij zullen nooit meer zeggen: U bent onze god
tegen het werk van onze handen.

Bij U immers vindt een wees ontferming.

[5] Ik zal hun afkerigheid genezen,
Ik zal hen vrijwillig liefhebben,
want Mijn toorn heeft zich van hem afgewend.

[6] Ik zal voor Israël zijn als de dauw.

Hij zal in bloei staan als de lelie,
wortel schieten als de Libanon.

[7] Zijn jonge loten zullen uitlopen,
zodat zijn pracht zal zijn als die van de olijfboom,
en hij zal een geur hebben als de Libanon.

[8] Zij zullen opnieuw in zijn schaduw zitten,
koren verbouwen en in bloei staan als de wijnstok;
zijn gedachtenis zal zijn als de wijn van Libanon.

[9] Efraïm, wat heb Ik nog met de afgoden te maken?
Ik heb hem verhoord en zal naar hem omzien.

Ik zal zijn als een altijd groene cipres.

Door Mij is bij u vrucht te vinden.

[10] Wie is zo wijs, dat hij deze dingen begrijpt,
en zo verstandig dat hij ze kent?

De wegen van de HEERE zijn immers recht.

De rechtvaardigen zullen daarop wandelen,
maar de overtreders zullen erop struikelen.

[1] Ik ben de ware Wijnstok en Mijn Vader is de
Wijngaardenier. [2] Elke rank die in Mij geen vrucht draagt,
neemt Hij weg; en elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij,
opdat zij meer vrucht draagt. [3] U bent al rein vanwege het
woord dat Ik tot u gesproken heb. [4] Blijf in Mij, en Ik in u.
Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in
de wijnstok blijft, zo ook u niet, als u niet in Mij blijft.

[5] Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in
hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets
doen. [6] Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij
buitengeworpen zoals de rank, en verdort, en men verzamelt
ze en werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.

[7] Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, vraag wat u
maar wilt en het zal u ten deel vallen.

[8] Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht
draagt en Mijn discipelen bent.

Verkondiging

Lied: Opwekking 244

Welzalig de man, die niet wandelt
in de raad der goddelozen.
Die niet staat op de weg der zondaars,
noch zit in de kring der spotters,
maar aan des Heren wet
zijn welgevallen heeft.
En diens wet overpeinst
bij dag en bij nacht.
Want hij is als een boom
geplant aan waterstromen.
Die zijn vrucht geeft op tijd,
welks loof niet verwelkt, alles gelukt.

Inzameling van de gaven

Gebeden

Lied: NLB 425

Vervuld van uw zegen gaan wij onze wegen
van hier, uit dit huis waar uw stem wordt gehoord,
in Christus verbonden, tezamen gezonden
op weg in een wereld die wacht op uw woord.
Om daar in genade uw woorden als zaden
te zaaien tot diep in het donkerste dal,
door liefde gedreven, om wie met ons leven
uw zegen te brengen die vrucht dragen zal.

Wegzending en Zegen

